

สัปดาห์สาร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง 70110 โทร 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

ปีพระสงฆ์

พระสงฆ์เป็น :

- ความรักแห่งดวงพระทัยของพระเยซูเจ้า
- มิตรของพระคริสตเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงเรียก ทรงเลือกและส่งออกไป

2010

วันอาทิตย์ที่ 22 สิงหาคม 2010 ปีที่ 44 ฉบับที่ 2430

วาทิตยที่ 21 เทศกาลธรรมดา ปี C

พระวาจา (ลก 13:22-30)

เวลานั้น พระเยซูเจ้าเสด็จผ่านเมืองและหมู่บ้าน ทรงสั่งสอนประชาชนและทรงเดินทางมุ่งไปกรุงเยรูซาเล็ม คนคนหนึ่งทูลถามพระองค์ว่า “พระเจ้าข้า มีคนน้อยคนไหนที่รอดพ้นได้” พระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “จงพยายามเข้าทางประตูแคบ เพราะเราบอกท่านทั้งหลายว่าหลายคนพยายามจะเข้าไป แต่จะเข้าไม่ได้

เมื่อเจ้าของบ้านจะลุกขึ้นเพื่อปิดประตู ท่านจะยืนอยู่ข้างนอก เกาะประตูพูดว่า “พระเจ้าข้า เปิดประตูให้เราด้วย” แต่เขาจะตอบว่า “เราไม่รู้ว่าพวกเจ้ามาจากที่ใด” แล้วท่านก็จะพูดว่า “พวกเราได้กินได้ดื่มอยู่กับท่าน ท่านได้สอนใน

คุณเสอ็อง เชียงแจ้ว และ ครอบครัว
สร้างอุทิศแด่ ฟรังซิสโก ก๊อก เชียงแจ้ว
อัญญา กิมจี้ เชียงแจ้ว
มารีอา ธิภา แสงเทียน (ครบ 100 วัน)

สถานสาธารณะของเรา” แต่เจ้าของบ้านจะตอบว่า “เราไม่รู้ว่าพวกเจ้ามาจากที่ใดไปให้พ้นจากเรานิด เจ้าทั้งหลายที่กระทำการชั่วช้า”

เวลานั้น ท่านทั้งหลายจะเข้าไปให้กรำครวญและขบฟันด้วยความขุ่นเคืองเมื่อแลเห็นอับราฮัม อิสอัคและยาโคบกับบรรดาประกาศกในพระอาณาจักรของพระเจ้า แต่ท่านทั้งหลายกลับถูกไล่ออกไปข้างนอก จะมีคนจากทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ทิศกษัตริย์และทิศใต้ มานั่งร่วมโต๊ะในพระอาณาจักรของพระเจ้า

ดังนั้น พวกที่เป็นกลุ่มสุดท้ายจะกลับกลายเป็นกลุ่มแรก และพวกที่เป็นกลุ่มแรกจะกลับกลายเป็นกลุ่มสุดท้าย”

หัวข้อ	เราทุกคนคือประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรร
ธรรมล้ำลึก	พระคริสตเจ้าคือองค์ความรอดของเรา
ท่าที	สนิทสัมพันธ์ และ เป็นหนึ่งเดียว
การดำเนินชีวิต	เป็นพี่น้องกับทุกคน

บทอ่านที่หนึ่ง : - อสย 66:18-21

บรรยายถึงชาวยิวที่อยู่ทั่วสารทิศ พร้อมใจกันเดินทางกลับมายังฐานเดิมของตน เพื่อจะบูรณะกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ พร้อมกันนั้นได้นำบรรดาพี่น้อง คนต่างศาสนาให้มานมัสการพระเจ้าเที่ยงแท้แต่องค์เดียวด้วย

บทอ่านที่สอง : - ฮบ 12:5-7, 11-13

จากจดหมายถึงชาวฮีบรูสอนเราว่า ลูกได้รับการเอาใจใส่ดูแล เรียนรู้อาชีพจากบิดาของตน พระเจ้าก็เช่นกันทรงติสอนผู้ที่พระองค์ทรงรัก โดยความยากลำบากที่พวกเขาได้รับ เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายแห่งชีวิตของพวกเขา

พระวรสาร : - ลก 13:22-30

พระอาณาจักรของพระเจ้าถูกมอบให้ ไม่ใช่เฉพาะสำหรับชาวยิวเท่านั้นแต่สำหรับทุกคน อย่างไรก็ตามสำหรับผู้ที่ได้เดินตามมรรคาของพระเยซูเจ้าเท่านั้นจะได้ครอบครองเมืองสวรรค์

- - จากพระวาจาสู่ชีวิต - -

การแสวงหาความรอด

มนุษย์เรานี้ก็มีคำพูดเช่นนี้บ่อยๆ “ปลอดภัยไว้ก่อน” “ปลอดภัยดีกว่าเสียใจทีหลัง” นี่คือนิสัยที่มักอยู่ในใจของคนเรา คนส่วนใหญ่มักถ่อมตน ถ่อมง่ายเงินประกันสังคม ถ่อมทำประกันรถยนต์ บ้าน ชีวิต เวลาขับรถก็ต้องคาดเข็มขัดนิรภัย สรุปแล้วคือเอาใจใส่ทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อชีวิต เพื่อความปลอดภัย และเพื่อมีความสุข บางคนคิดว่ามีแค่สิ่งเหล่านี้เพียงพอแล้ว ไม่จริงครับ คนเหล่านี้คงลืมไปอีกอย่าง คือความรอดของวิญญาณแล้ว จะไม่มีใครคิดและเป็นห่วงบ้างเลยหรือว่า ฝ่ายกายปลอดภัยแล้ว แล้ววิญญาณของตนเองเล่าจะปลอดภัยหรือเปล่า มีโอกาสจะมีชีวิตนิรันดรบ้างหรือเปล่า

ความรอดของวิญญาณเป็นสิทธิ์ของทุกคนที่จะค้นหา แสวงหา และเอามาไว้ครอบครอง ดังที่บทอ่านที่ 1 กล่าวไว้ว่า ชาวยิวแม้พวกเขาจะเป็นประชากรของพระเจ้า แต่ไม่ได้หมายความว่า ประชาชนอื่นๆ จะไม่ได้รับความรอด คนเหล่านั้นจะได้รับความรอดเช่นกัน ถ้าพวกเขามีความเชื่อ และซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าและดำเนินชีวิตในการกระทำความดีเสมอ

สำหรับเราคริสตชนเรามีความเชื่อว่า พระคริสตเจ้าทรงเป็นหนทางความจริงและชีวิตของเรา พระองค์ทรงเป็นหนทางนำไปสู่พระบิดา และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานชีวิตแก่ผู้ที่เชื่อในพระองค์ ดังที่พระองค์ตรัสว่า “ใครที่เชื่อในเรา ผู้นั้นจะมีชีวิตนิรันดร” ใช่ทุกคนไม่ว่าใครก็ตามสามารถพบและสัมผัสหนทางความจริงและชีวิตนี้ได้ และหนทางของพระองค์จำเป็นต้องผ่านความยากลำบาก ดังพระวรสารนักบุญลูกากล่าวไว้ว่า “จงพยายามเข้าไปในทางแคบๆ เหมือนกับเดือนใจคริสตชนได้รับรู้ความจริงเรื่องพระเยซูเจ้าว่า ความรักของพระเจ้ามิได้โรยด้วยกลีบกุหลาบเสมอ ดังคำในจดหมายถึงชาวฮีบรูว่า “พระเจ้าทรงดีสอนผู้ที่พระองค์ทรงรัก” ซึ่งล้วนเป็นชีวิตจริงของคริสตชนเรา

พระเจ้าทรงเป็นความรอดสำหรับมนุษย์ทุกคนที่เชื่อในพระองค์ และความรอดของพระองค์ผ่านมาทางการรับทรมาน และความตายของพระองค์บนไม้กางเขน ทำให้พระองค์ทรงไถ่โทษมนุษย์

ทุกคนโดยไม่เว้นใคร และพระเจ้าเป็นองค์แห่งความรัก รักของพระองค์ที่มีต่อทุกคนโดยไม่เว้นใคร เช่นกัน เพราะทุกคนเป็นบุตรของพระเจ้าในพระบิดาองค์เดียวกัน

เพื่อจะได้มาซึ่งความสุข เราต้องแสวงหา เราต้องต่อสู้ ดังสุภาษิตที่ว่า “ชีวิตเป็นการต่อสู้” ด้วยเหตุนี้ทำให้เราต้องตระหนักว่า ความทุกข์ยากลำบากมีอะไรที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ แต่เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติมนุษย์มิใช่หรือ? จากวันที่เราเกิดจนถึงวันที่เราตาย ความทุกข์ยากลำบากยังเป็นเพื่อนของมนุษย์เราอยู่เสมอ แต่ด้วยความเชื่อทำให้เรามีความมั่นใจว่า เราไม่ควรตัดความทุกข์ยากลำบากในชีวิตเราออกไป แต่ตรงกันข้ามต้องรู้จักใช้มันเพื่อความรอดของเรา เพราะความเชื่อบอกเราว่า ความทุกข์ยากลำบากมิใช่วาจาสุดท้ายของพระเจ้า ให้เราจำคำของนักบุญเปาโลที่กล่าวว่า “ตามความคิดเห็นของข้าพเจ้านั้น ความทุกข์ยากที่เราได้รับเวลานี้ เทียบไม่ได้เลยกับพระสิริที่พระเจ้าจะสำแดงแก่เรา (รม 8:18)

-- ข้อตั้งใจ --

1. ข้าพเจ้าจะพยายามประกาศข่าวดีของพระเยซูเจ้าอย่างเต็มความสามารถ
2. ข้าพเจ้าจะพยายามศึกษาถึงองค์พระเยซูเจ้าทุก ๆ วันในพระวรสาร
3. ข้าพเจ้าจะพยายามเอาชนะใจตนเอง

ประสานงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 22 สิงหาคม ค.ศ. 2010

พิธีขอบพระคุณ	ประธาน	พิธีกร	ผู้อ่านบทอ่าน	เก็บถุงบาท	เชิญขอมอบ
07.00 น.	พ่อมณฑล	คามิลเลียน	คุณสงวน - คุณกันทิษา	คุณสมพร	คุณอัทร
09.00 น.	พ่อเจ้าวัด	คุณวิบูล	คุณธีรวรรณ - คุณกรรณ	คุณอภิวัฒน์	คุณอภิญา
19.00 น.	พ่อมณฑล	ศักดิ์บุญ	คุณดวงเดือน-คุณจันทร์เพ็ญ	คุณวิจิตรา	คุณบัสกร

อิสระแห่งรัก

ตั้งแต่นั้นทุกคำอันเป็นกิจวัตร คุณพ่อเจ้าวัดซึ่งสวดตามลำพังในความสงบเรียบร้อยตัวคนเดียวในวัด แต่ คำว่านี้จะช่วยให้คุณไม่ได้พูดเพียงคนเดียว

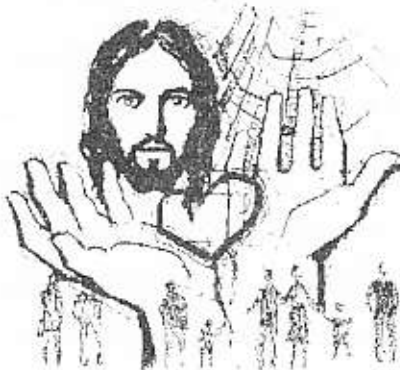
วัดขณะนั้นช่างเปลี่ยว มีสภายืนเล็กไปนานแล้ว เสียงวิ่งเล่นของเด็กช่วยจารีตหน้าวัดเพียงจะโยกไปเหยียดครู่ คุณพ่อช่วย ลงพิทักษ์ เจ้าวัดวัย 50 จัดแจงปิดประตูวัดด้านหน้าและหน้าต่างทั้งสองด้าน ของวัด คงเหลือหน้าต่างสุดท้ายด้านข้างพระแท่น เมื่อบังประตูห้องศักดิ์สิทธิ์แล้ว ก็ย้ายหน้าพระแท่น ยกมือไหว้ ก่อนจะเดินมาเงื้องาดหน้าวัด

ภายในวัดเงียบสงัด... เสียงบงกกระทั้งเสียงถอนหายใจยาวของคุณพ่อขาดเหยียดตัวลงนั่งได้ขึ้นไปทั่ววัด ก่อนที่คุณพ่อจะยกไม้กางเขนเล็กปลายสายประคำขึ้นจ่อหน้ามาก เพื่อทำสำคัญมหากางเขน

“คุณพ่อช่วย” เสียงขึ้นดังขึ้นเล็กน้อย กระนั้นก็ยังแผ่วใจซึ่งความคุ้นเคยและอ่อนหวาน

“ใครนะ” คุณพ่อถาม พร้อมกับหันไปรอบๆ หาที่มาของเสียง

“คุณพ่อช่วย... ทางนี้” เสียงเดียวกันเรียกอีก “พระองค์” ตาคูณพ่อช่วยตะลึง จ้องไปที่ไม้กางเขนใหญ่เหนือตู้ศีลมหาสนิท พระพักตร์พระเยซูเจ้าที่เคียงข้างลงมาจากไหล่ด้านขวา กำลังมองยิ้มละไมมาทางคุณพ่อ

“คุณพ่อ... ไม่ต้องคุกเข่าหรอก” เสียงเดียวกันดังขึ้นมา เมื่อคุณพ่อรีบพลุนพลันจะคุกเข่า “เพื่อนๆ เขาให้คุยกันก็ได้ใช่ไหม เออ... อันแต่ว่าคุณพ่อมีอะไรหนักใจหรือ เห็นเฉยๆหายใจปึงแด้กเป็นนอร์”

“คือ... ก็... มันธรรมดาครับพระองค์... เรื่องหนักใจประสามมนุษย์ธรรมดาๆ” ตาคูณพ่อยังคงเบิกกว้างจ้องอยู่ที่ไม้กางเขน

“ธรรมดา? สำหรับเพื่อนแล้วไม่มีอะไรธรรมดาของคุณพ่อ เรื่องหนักใจของเพื่อนคนหนึ่งมันไม่ใช่ธรรมดานะ... มันก็เรื่องหนักใจของเพื่อนอีกคนหนึ่งเหมือนกัน เพราะเพื่อนเขาช่วยแบ่งปันทุกสิ่งแก่กันและกัน”

“ก็เห็นแหละครับ ที่ทำให้ผมระแวกใจ”

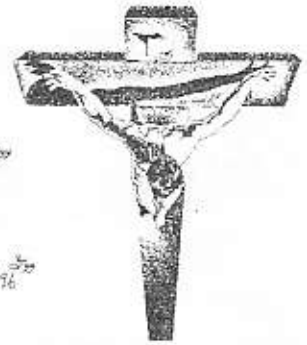
“เราไม่เข้าใจ”

“คือว่า... พลุทั้งตรงๆ เลยครับ... คือผมกำลังหันหน้าไปหาพระองค์”

“หันหน้าไปหาพระเจ้า?”

“ใช่แล้วครับ... พระองค์ก็เห็น... คนเขาไม่สนใจพระองค์กันเลยด้วยนี่”

“ทำไมล่ะ?”

“ก็พระองค์ต้องดูด้วยสิครับ... มากี่ไม่ก็คน... เด็กสี่ห้าคน คนแก่อีกหกเจ็ดคน... วันอาทิตย์ก็อย่างนั้น มาไม่ถึงครึ่งวัด ครึ่งวัดที่มากก็มากก็เข้าประจำ... มาแบบเสียไม่ได้”

“แล้วไง?” เสียงนั้นเรียบเฉย ข้างพืดกับเสียงคุณพ่อที่ยังเริ่มส่ออารมณ์และความรู้สึก

“ก็เห็นแล้วให้เห็นว่า เขาเลิกสนใจพระองค์แล้ว... คุณพ่อพระองค์ แม้จะอยู่ในเดือนมิถุนายน เดือนพระลิกถึงดวงพระทัยพระองค์ ถึงความรักยิ่งใหญ่ของพระองค์ ผมเองก็เทศน์แล้วเทศน์อีก ให้มาร่วมกันบ้าง มาแสดงความรักต่อพระองค์บ้าง... แต่ก็เท่านั้น”

“ขอบใจมาก คุณพ่อที่ยังหันหน้าไปหา... แต่คุณพ่อก็ทำหน้าที่แล้ว น่าจะสบายใจ”

“จะให้ผมสบายใจได้ยังไงครับ... คนเขารัดแค่มือไม่ถึงหยิบมือ”

“เราว่า... คุณพ่อช่วยคิดอย่างนั้นไม่ถูกนะ ในเรื่องความสัมพันธ์ของมนุษย์ ไม่ว่าจะถือจำนวนมากน้อยบุคคล เราติดต่อกับบุคคลแต่ละบุคคล ไม่ใช่จำนวน... คุณพ่อช่วยจำได้ไหม? เมื่อเราบอกว่าผู้เลี้ยงป่ล่อยแกะเก้าสิบเก้าตัวไว้ในที่ป่ล่อยด้วย แล้วออกตามหาหนึ่งตัวที่พลัดหลงไป ถ้าคิดแง่จำนวน เก้าสิบเก้าตัวย่อมมากกว่าตัวเดียวจริงไหม?... แต่ผู้เลี้ยงแกะลงหลุมล่าบากล่าบ่นออกหาตัวเดียว หนึ่งย่อมหมายความว่าแกะแต่ละตัวมีความสำคัญ เพราะความสัมพันธ์ของผู้เลี้ยงกับแกะเป็นความสัมพันธ์ที่ต่อตัว ไม่ใช่บุคคลกับจำนวน... คุณพ่ออาจจะสนใจจำนวนคนที่มาวัด แต่เราสนใจคนที่มาวัดมากกว่า”

“ก็ถูกอย่างพระองค์ว่าแหละครับ แต่ผมว่า... ยิ่งคนมากก็ยิ่งจะดีใจใหม่ครับพระองค์”

“ใช่... เห็นด้วย แต่ขอถามคุณพ่อน้อยเออะว่า จำนวนน้อยที่สมัครมาด้วยใจรัก กับจำนวนมากที่ถูกบังคับก็สิ้นใจมา คุณพ่อจะเลือกเอาอย่างไร?”

“ผมว่า จำนวนน้อยแต่สมัครใจมาดีกว่าครับ”

“ถูกต้อง! เรื่องของความรัก ความศรัทธาซึ่งบังคับกันได้เมื่อไร ถ้าถูกบังคับให้รัก ก็ไม่เรียกว่ารักอีกต่อไปแล้ว รักต้องมีอิสระอย่างที่ท่านพูดกัน จะรักก็ได้... แต่ถ้าสมัครใจรัก เห็นแสดงว่ารักจริง”

“แต่ว่า... เมื่อเห็นว่าพระองค์ทรงรักเขาแค่ไหน และได้ทำอะไรรักษาเพื่อแสดงความรักต่อเขาแล้ว เขาน่าจะรักตอบ... น่าจะทำอะไรเพื่อแสดงความรักต่อพระองค์บ้าง”

“น่าจะใช่... น่าจะ... เพราะความรักเรียกร้องความรัก แต่ความจริงแล้ว ใช่ถ้าทุกคนจะเข้าใจความรักของเราก็มีต่อมนุษย์ก็หาไม่ ก็เหมือนความรักของพ่อแม่ฉันแหละ ไม่ใช่ว่าลูกทุกคนจะเข้าใจ และรักตอบความรักของพ่อแม่เสมอไป”

“แต่ว่า... ความรักของพระองค์ที่มีต่อมนุษย์เห็นเด่นชัดถึงขนาดนี้แล้ว แล้วทำไมจึงยังไม่ยอมเมตตาอยู่ได้?” เสียงคุณพ่อห้อยแว่นบาคฉ่ายกับจะพูดกับตนเอง

“คนเราจะเข้าใจถึงความรักของใคร ถ้ามองเห็นว่าเขาจะรักตนโดยเฉพาะ ลูกจะเข้าใจความรักของพ่อแม่ ถ้าพ่อแม่รักแต่ละคนโดยเฉพาะ ศิษย์จึงถึงความรักของครู ถ้าครูรักศิษย์แต่ละคน... เด็กชายกำธว เด็กหญิงสุวิจิ... และไม่ใช่ครูรักศิษย์ลอยๆ รวมๆ... เช่นเดียวกับพ่อเจ้าวัด” (อ่านค่อนจบหน้า)

ประกาศ

สรุปข่าว

ระลึกถึงแม่พระองค์อุปถัมภ์

ขอเชิญสัตบุรุษร่วมกันระลึกถึงแม่พระองค์อุปถัมภ์ ในวันอังคารที่ 24 สิงหาคม ค.ศ. 2010 เวลา 19.00 น. หลังพิธีมิสซาจะมีการเผาจดหมายที่พี่น้องสัตบุรุษได้เขียนถึงแม่พระ และรับพรจากพระสงฆ์

โปรดศีลล้างบาปเด็ก

วันอาทิตย์ที่ 29 สิงหาคม ค.ศ. 2010 จะมีพิธีโปรดศีลล้างบาปให้แก่เด็ก บุตรหลานของพี่น้องท่านใดที่ยังไม่ได้ล้างบาป ขอให้ติดต่อคุณพ่อเจ้าวัด เพื่อจะได้บันทึกเอกสารประวัติและชื่อมพิธี ขอให้ติดต่อภายในวันเสาร์ที่ 28 สิงหาคม ค.ศ. 2010

ระลึกถึงนักบุญยอห์น บอสโก

ขอเชิญสัตบุรุษร่วมกันระลึกถึงนักบุญยอห์น บอสโก ในวันอังคารที่ 31 สิงหาคม ค.ศ. 2010 เวลา 19.00 น. หลังพิธีมิสซาจะมีการบูชาพระธาตุ

ปฏิทินมิสซาบูชาขอบพระคุณประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	สิงหาคม 2010 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 22 07.00 น. 09.00 น. 19.00 น.	อาทิตย์ที่ 21 เทศกาลธรรมดา สุขสำราญ ครอบครัวและกิจการ สุขสำราญ สัตบุรุษทุกคน สุขสำราญ สุขภาพ	คุณสุพจน์ - คุณครุณี วัด คุณนภาภรณ์
จันทร์ที่ 23 19.00 น.	น.โรชา ชาวลีมา พรหมจรรย์ อุทิศแด่ มารีอา นิภา แสงเทียน อุทิศแด่ มารีอามักดาเลนา เบ็ง ก้วนเกรือ	ครอบครัวคุณนงลักษณ์ คุณชมภู
อังคารที่ 24 19.00 น.	ฉลอง น.บาร์โธโลมิว อัครสาวก สุขสำราญ สุขภาพของทุกคนในครอบครัว อุทิศแด่ ร็อก วิสุทธิ - อังเยลา สิวณี กาญจนสินธุ	คุณปราณี ลูก - หลาน
พุธที่ 25 19.00 น.	น.หลุยส์ กษัตริย์แห่งฝรั่งเศส น.โยเซฟ กาลาซานส์ พระสงฆ์ อุทิศแด่ คาทารีนา ประภา แซ่อึ้ง อุทิศแด่ เปโตร พิชัย - สกอลัสติกา สละ แสงเทียน	คุณรัชณี คุณบุญเพราะ
พฤหัสบดีที่ 26 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 21 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ เซซิลีอา พิมพา เสี่ยงไฟเพราะ อุทิศแด่ ยออาгим ฮวด - มารีอา กี ถังเงิน	เชษฐสุดา คุณย้อย
ศุกร์ที่ 27 19.00 น.	ระลึกถึง น.โมนิกา อุทิศแด่ โยเซฟ เกษม ศิริโชติ (ครบ 17 ปี) อุทิศแด่ เปโตร อรุณ - เทเรซา นิดยา เจริญผล	คุณพิทยา ลูก
เสาร์ที่ 28 19.00 น.	ระลึกถึง น.ออกัสติน พระสังฆราช และนักปราชญ์แห่งพระศาสนจักร อุทิศแด่ โยเซฟ แจ็งเซียง แซ่ลิ้ม (ครบ 25 ปี) อุทิศแด่ ฟรังซิสโก สมบุญ แจวเจริญ (ครบ 5 ปี) อุทิศแด่ นางวิลาวัดย์ วงศาโรจน์ (ครบ 100 วัน)	ลูก คุณจารุพรรณ คุณสุพัฒน์